

Анастасія Димова

студентка 4 курсу

факультету фізичної культури, спорту та здоров'я людини

Наук керівник: **І. С. Расторгуєва,**

ст. викладач (БДПУ)

РУХЛИВІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ РЕАБІЛІТАЦІЇ У ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ

Актуальність проблеми. В Україні щорічно гостро постає питання щодо реабілітації дітей з особливими потребами, через те що рівень кількості дітей-інвалідів зростає. Найбільшу кількість становлять, зокрема діти з проблемами інтелектуального, мовленнєвого розвитку, з порушеннями зору, слуху, комунікативної поведінки, функцій опорно-рухового апарату. Таким дітям особливо важко пристосовуватися до умов нормальної життєдіяльності та соціалізації у суспільстві, а тому їм необхідно забезпечити рівень рухової активності за допомогою рухливих ігор.

Ступінь досліджуваності проблеми. У контексті даного питання вагомим є те, що існує значна кількість наукових і методичних праць, де розглядається дане питання сучасними дослідниками, а саме: Гаврилушкіна О.П., Гладченко І.В., Дмитрієв А. А., Самойленко В.Б., Яковенко Н.П. та інші.

Мета та методи дослідження. Дослідити та проаналізувати спеціалізовану літературу щодо лікування та профілактики дітей з обмеженими можливостями за допомогою рухливих ігор, визначити їх вплив на функціональний та психологічний стан дітей з особливими потребами.

Сутність дослідження. На жаль за останні роки збільшилась тенденція числа хворих дітей з особливими потребами, а це вимагає особливої уваги до них з боку суспільства та батьків. Взаємодію з дитиною особливими потребами необхідно будувати в залежності від діагнозу і реальних можливостей самої дитини. Корекційна робота спрямована на підготовку дитини до пристосування в соціумі, повинна вестися в декількох напрямках одночасно, серед яких одним з пріоритетних є ігрова діяльність (уміння і бажання дитини грати). Вченими та психологами, які досліджують проблематику соціалізації дітей з особливими потребами, доведено, що гра, для таких дітей є одним з основних способів навчитися пристосовуватися до умов нормального існування у суспільстві, адже зазвичай гра, для будь-якої дитини є єдиною центральною діяльністю, яка існує завжди і скрізь [3].

Рухливі ігри спрямовані на фізичне виховання дітей з порушенням інтелекту, на розвиток рухів, загальне оздоровлення, корекцію недоліків фізичного розвитку. При роботі з дітьми-інвалідами, фізичний реабілітолог має спрямовувати основну увагу на виявлення потенціальних можливостей дитини і на формування близьких і зрозумілих мотивів її діяльності. При коректній постановці занять рухливими іграми, діти з особливими потребами можуть отримувати радість не тільки у спілкуванні з

реабілітологом, а з однолітками, що сприяє підвищенню успіхів як у фізичному, так і у психічному розвитку. Важливим фактором у розвитку під час гри є й те, що рухливі ігри сприяють формуванню та розвиткові особистісних якостей дітей: інтересу до навколишнього середовища, позитивному ставленню до однолітків, сприяє соціалізації дитини, тобто розвивається вміння діяти в колективі, підвищує спроможність дитини до контролювання своїх дій.

Саме, рухливі ігри як засіб реабілітації дітей з особливими потребами має низку якостей, серед яких найважливіше місце займає висока емоційність всіх її учасників, адже під час рухливої гри здійснюється комплексний вплив на моторну й нервово-психічну сферу дитини [2].

Головним завданням фізичного реабілітолога є правильна оцінка фізичного та психологічного стану дитини, тобто необхідно правильно розподілити команди дітей, які будуть рівні по силам, руховим можливостям, віковим категоріям, індивідуальним можливостям для кожної дитини окремо.

Основні висновки. Отже, рухливі ігри займають особливе місце у формуванні та всебічному розвитку дитини з обмеженими можливостями здоров'я. Такий вид рухової активності, дозволяє вирішити велику кількість корекційних завдань, шляхом залучення в неї самої дитини, цим самим сприяючи засвоєнню елементів та навичок соціальної адаптації. Цей аспект реабілітаційної програми є дуже важливим, не тільки для таких дітей, а й для всього суспільства взагалі, тому робота з фахівцем з реабілітації є необхідною ланкою у становленні даних дітей як окремих соціально спроможних громадян нашої країни.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гаврилушкина О. П. Виховання і навчання розумово відсталих дошкільників – Просвіта, 1985. – 72 с.

Н. Дмитрієв А. А. Фізична культура в спеціальній освіті: навч. посіб. для студ. вищ. пед. навч. зав.– Академія, 2002. – 176 с.

3.Петряшев І.О., Самойленко В.Б., Яковенко Н.П. Медична і соціальна реабілітація: підручник (ВНЗ І–ІІІ р. а.) 2018 – 23 с.

Анастасія Димова

студентка 4 курсу

факультету фізичної культури, спорту та здоров'я людини

Наук. керівник: **С. М. Хатунцева,**

д.пед.н., професор (БДПУ)

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ І ЗАСОБІВ ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ В ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНИЙ ПЕРІОД ПРИ ХІРУРГІЧНОМУ ЛІКУВАННІ ГОСТРОЇ КИШКОВОЇ НЕПРОХІДНОСТІ

Актуальність. Серед гострих хірургічних захворювань органів черевної порожнини гостра кишкова непрохідність складає від 9,4 до 27,1%. Ця патологія відзначається складним перебігом, високою летальністю серед хворих. Тому, фізична реабілітація є одним з найважливіших засобів